

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
2 päivänä elokuuta 2001 ***

Asiassa T-111/01 R,

Saxonia Edelmetalle GmbH, kotipaikka Halsbrücke (Saksa), edustajanaan
asianajaja P. von Woedtke,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja V. Di Bucci, pro-
sessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

jossa kantaja vaatii Saksan liittotasavallan EFBE Verwaltungs GmbH & Co.
Management KG:lle (nytemmin Lintra Beteiligungsholding GmbH, johon kuu-
luvat Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH; LandTechnik Schlüter GmbH;
ILKA MAFA Kältetechnik GmbH; SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH;

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

SKL Spezialapparatebau GmbH; Magdeburger Eisengießerei GmbH; Saxonia Edelmetalle GmbH ja Gothaer Fahrzeugwerk GmbH) myöntämää valtiontukea koskevan 28.3.2001 tehdyn komission päätöksen K(2001) 1028 täytäntöönpanon lykkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Saatettuaan päätökseen EY 88 artiklan mukaisen menettelyn komissio teki 28.3.2001 päätöksen K(2001) 1028 (jäljempänä päätös), joka koskee Saksan liittotasavallan EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG:lle (nyttämmin Lintra Beteiligungsholding GmbH, johon kuuluvat Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH; LandTechnik Schlüter GmbH; ILKA MAFA Kältetechnik GmbH; SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH; SKL Spezialapparatebau GmbH; Magdeburger Eisengießerei GmbH; Saxonia Edelmetalle GmbH ja Gothaer Fahrzeugwerk GmbH) myöntämää valtiontukea ja jolla osa kyseisestä tuesta katsottiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

- 2 Päätöksen 2 artiklan mukaan kyseisen tuen osan suuruus on 34,978 miljoonaa Saksan markkaa (DEM).
- 3 Päätöksen 3 artiklassa komissio velvoittaa Saksan liittotasavallan toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet 34,978 miljoonan DEM:n suuruisen määrän takaisinperimiseksi Linda Beteiligungsholding GmbH:lta ja sen tytäryhtiöiltä, joihin myös kantaja kuuluu. Mitä tulee erityisemmin kantajaan, kysymyksessä on sen yhteisvastuu Linda Beteiligungsholding GmbH:n kanssa 3 195 559 DEM:n takaisinmaksamisesta korkoineen.
- 4 Saksan liittotasavalta aloitti kysymyksessä olevien summien takaisinperimismenettelyn. Siten 17.4. ja 9.5.2001 päivätyillä kirjeillä kantajaa pyydettiin maksamaan takaisin 3 195 559 DEM sekä korkoja yhteensä 907 406,47 DEM.
- 5 Kantaja nosti EY 230 artiklan nojalla 23.5.2001 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen kyseisen päätöksen kumoamiseksi.
- 6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 14.6.2001 toimittamallaan erillisellä hakemuksella se teki tämän hakemuksen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi. Tämä hakemus perustui ”EU 243” artiklaan.
- 7 Komissio esitti 2.7.2001 kyseistä hakemusta koskevat huomautuksensa.
- 8 Kantaja esitti 10.7.2001 ilman kehotusta täydentävät kirjalliset huomautuksensa vastauksena komission huomautuksiin. Välitoimista päättävä tuomioistuin päätti

liittää nämä kantajan esittämät uudet huomautukset oikeudenkäyntiasiakirjoihin, ja komissio esitti niistä täydentävät huomautuksensa 12.7.2001.

9 Käytettävissään olevien asiakirjojen perusteella välitoimista päättävä tuomioistuin arvioi, että sillä on kaikki tarvittavat tiedot esillä olevan välitoimihakemuksen ratkaisemiseksi, ilman että asianosaisten kuuleminen on tarpeen.

Oikeudellinen arviointi

10 EY 242 ja EY 243 artiklan määräysten nojalla ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1) 4 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), määrätään, kun kyseisiä määräyksiä luetaan yhdessä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, jos se katsoo tilanteen sitä edellyttävän, määrätä riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai määrätä tarvittavista välitoimista.

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa siten, ettei välitoimia voida myöntää, jos jokin niistä puuttuu (asia T-211/98 R, Willeme v. komissio, määräys 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-15 ja II-57, 18 kohta). Välitoimista päättävä tuomioistuin myös tarpeen vaatiessa punnitsee kyseessä olevia etuja (asia C-107/99 R, Italia v. komissio, määräys 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-4011, 59 kohta).

- 12 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomioistuimella on laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (asia C-363/98 P(R), *Emesa Sugar v. neuvosto*, määräys 17.12.1998, Kok. 1998, s. I-8787, 50 kohta).

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet

- 13 Komissio ei muodollisesti vaadi kanteen tutkimatta jättämistä mutta huomauttaa aluksi, että kantaja on tehnyt hakemuksensa EU 243 artiklan nojalla EY 242 artiklan sijasta. Komissio katsoo, että viittaus EU:sta tehtyyn sopimukseen on ilmeisen epätarkka, koska kyseisessä sopimuksessa ei ole 243 artiklaa, mikä merkitsee sitä, että kysymyksessä täytyy olla ainoastaan EY 243 artikla. Lisäksi komissio katsoo, ettei EY 243 artikla koske erillisellä kanteella riitautetun toimen täytäntöönpanon lykkäämistä vaan siinä oikeutetaan yhteisöjen tuomioistuin määräämään välitoimista. Komission mukaan kysymyksessä olevasta hakemuksesta voisi pikemminkin päätellä, että kantaja pyrkii todellisuudessa saamaan päätöksen täytäntöönpanon lykätyn EY 242 artiklan mukaisesti.
- 14 Tämän jälkeen komissio katsoo, ettei kantajalle aiheudu pääasiassa etua päätöksen kumoamisesta. Jos näet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi sen kanteen, komission olisi tehtävä uusi päätös, jossa sen olisi todettava Lintra Beteiligungsholding GmbH:n tytäryhtiöiden yhteisvastuu koko velan osalta, joten kantajan olisi osallistuttava tuen takaisinmaksamiseen paljon suuremman summan osalta. Välitoimihakemus on näin ollen komission mukaan hylättävä, koska kanne, johon se perustuu, on jätettävä tutkimatta.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

- 15 Kuten komissio on huomauttanut, on selvää, että välitoimihakemus on ymmärrettävä niin, että sen sijaan että se perustuisi olemattomaan EU 243 artiklaan, se perustuu EY 243 artiklaan. Lisäksi huolimatta siitä, että EY 242 artiklassa määrätään nimenomaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä, mitä esillä olevassa asiassa on vaadittu, ei ole poissuljettua, etteikö EY 243 artikla voisi myös olla tällaisen vaatimuksen oikeudellinen perusta.
- 16 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pääasiassa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei pääsääntöisesti voida tutkia välitoimimenetellyssä, jotta ei muodostettaisi ennakolta pääasian ratkaisua. Kun kuitenkin, niin kuin esillä olevassa tapauksessa, vedotaan siihen, että pääasiassa nostettu kanne, johon välitoimihakemus perustuu, on selvästi jätettävä tutkimatta, saattaa osoittautua tarpeelliseksi tutkia, onko olemassa edellytyksiä sille, että kanne voidaan ensi näkemältä ottaa tutkittavaksi (asia 221/86 R, *Groupe des droites européennes ja Front national v. parlamentti*, määräys 16.10.1986, Kok. 1986, s. 2969, 19 kohta; asia 376/87 R, *Distrivet v. neuvosto*, määräys 27.1.1988, Kok. 1988, s. 209, 21 kohta ja asia T-222/99 R, *Martinez ja de Gaulle v. parlamentti*, määräys 25.11.1999, Kok. 1999, s. II-3397, 60 kohta).
- 17 Mitä tulee kysymykseen siitä, onko kantajalla asiavaltuus, riittää, kun huomautetaan, että päätöksessä asetetaan sille yhteisvastuullinen velvoite maksaa takaisin 3 195 559 DEM korkoineen. Siten kyseisen päätöksen kumoaminen on sen edun mukaista. Komission väitettä siitä, että jos pääasian kanne hyväksytään, tehtävä uusi päätös olisi välttämättä kantajalle epäedullisempi, ei voida ottaa huomioon. Komissio ei voi näet tällä hetkellä määritellä sen päätöksen sisältöä, jonka se voisi joutua tekemään, mikäli pääasian kanne hyväksyttäisiin.

- 18 Koska pääasian kanteen tutkimatta jättämistä ei voida poissulkea, seuraavaksi on tutkittava kiireellisyttä koskeva edellytys.

Kiireellisyys

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 19 Kantaja keskittyy esittämään täytäntöönpanon lykkäyshakemuksensa tueksi seuraavaa:

”1. Vastaajan tekemän riidanalaisen päätöksen perusteella BVS määräsi 17.4.2001 (liite K2) ja 9.5.2001 (liite K1) päivätyissä kirjeissään kantajan maksamaan määräajassa takaisin 3 195 559 DEM korkoineen, joiden määrä oli 907 406,47 DEM.

Täytäntöönpanon lykkäystä koskevan määräyksen antamiselta edellytettävä kiireellisyys käy ilmi BVS:n kirjeistä. On olemassa todellinen vaara siitä, että BVS pyrkii perimään vaatimansa summan joko hallinnollista tietä tai kantajaa vastaan toteuttamassaan erityisessä täytäntöönpanomenettelyssä. Näissä tapauksissa kantaja aikoo puolustautua. Se ilmoitti 16.5.2001 päivätyssä kirjeessä suoraan BVS:lle kieltäytyvänsä sen vaatimuksista. Menettelyn jatkuminen on vältettävä, vaikka pelkästään prosessiekonomisista syistä.

2. Kiireellisyys käy ilmi liitteenä olevista BVS:n kirjeistä.

Kantajalle aiheutuu merkittävää vahinkoa, mikäli se toteuttaa BVS:n tarkoittamat toimenpiteet. Noin 4 miljoonan DEM:n summa saattaa kantajan vakaviin vaikeuksiin. Käytössämme olevien tietojen mukaan kantaja ei kykene kokoaamaan tällaista summaa vaarantamatta olemassaoloaan. Tästä aiheutuu korjaamatonta vahinkoa.

Vaaditun summan maksaminen uhkaa konkreettisesti kantajan olemassaoloa.”

20 Komissio katsoo, ettei kantaja ole näyttänyt, että sille aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos vaadittua täytäntöönpanon lykkäystä ei määrätä. Kantajan huomautuksista 12.7.2001 esittämissään huomautuksissa komissio on korostanut, ettei kantaja ole kiistänyt komission 2.7.2001 esittämiin huomautuksiin sisältynyttä kiireellisyyttä koskevaa arviointia.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

21 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyys on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta välttyttäisiin siltä, että välitoimia pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä vaatineen asianosaisen kuuluu näyttää, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä seurauksiltaan vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta; asia T-169/00 R, Esedra v. komissio, määräys 20.7.2000, Kok. 2000, s. II-2951, 43 kohta ja asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 14 kohta).

- 22 Vaikka onkin totta, että vakavan ja korjaamattomissa olevan vahingon olemassaoloa ei tarvitse todeta ehdottomalla varmuudella vaan riittää, että vahingon aiheutuminen on riittävän todennäköistä, kantajan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella tällaista vahinkoa voidaan pitää vakavana ja korjaamattomissa (asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta; asia C-377/98 R, Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, määräys 25.7.2000, Kok. 2000, s. I-6229, 51 kohta ja em. asia Kreikka v. komissio, määräyksen 15 kohta).
- 23 Esillä olevassa asiassa kantajan esittämä vahinko kohdistuu varallisuuteen. Tältä osin on muistutettava, kuten komissio on huomauttanut, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan varallisuusvahinkoa ei voida poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska vahinko voidaan myöhemmin korvata (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia T-70/99 R, Alparma v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-2027, 128 kohta).
- 24 Näiden periaatteiden valossa täytäntöönpanon lykkääminen on perusteltua esillä olevassa asiassa vain, jos käy ilmi, että ilman tällaista toimenpidettä kantaja joutuisi tilanteeseen, joka olisi omiaan vaarantamaan sen olemassaolon.
- 25 Esillä olevassa asiassa on todettava, ettei kantaja ole esittänyt vähäisintäkään näyttöä taloudellisesta tilanteestaan. Se on näet vain rajoittunut vakuuttamaan ilman mitään perusteita, että mikäli päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä, kysymyksessä olevan tuen osan takaisinmaksaminen vaarantaa sen olemassaolon. Sitä vastoin komission huomautustensa liitteenä esittämistä asiakirjoista käy ilmi, että konsernilla Vereinigte Deutsche Nickel-Werke AG, joka osti kantajan 13.6.1997, on huomattava varallisuus ja sen voisi ensi näkemältä uskoa kykenevän maksamaan takaisin kysymyksessä olevan tuen osan; kantaja ei ole kiistänyt tätä 10.7.2001 tekemissään huomautuksissa.

- 26 Tältä osin on korostettava, että samoista asiakirjoista käy ilmi, etteivät kantaja tai konserni näytä olevan vaikeassa taloudellisessa tilanteessa. Nimittäin vuoden 2000 toimintakertomuksesta sekä kyseisen konsernin lehdistötiedotteesta käy ilmi, että konsernin vuotuinen tuotto on kasvanut 48,9 miljoonasta DEM:sta vuonna 1999 64,3 miljoonaan DEM:aan vuonna 2000, mikä merkitsee 31,5 prosentin kasvua. Niistä käy myös ilmi, että kantajalla on vuonna 2000 ollut 312 miljoonan DEM:n liikevaihto, mikä merkitsee 86,8 prosentin kasvua edellisen vuoden liikevaihtoon nähden, joka oli 167 miljoonaa DEM.
- 27 On muistutettava, että arvioitaessa kantajan taloudellista elinkelpoisuutta sen taloudellisen tilanteen arviointi voidaan suorittaa ottaen huomioon muun muassa sen konsernin ominaisuudet, johon se omistuspohjansa perusteella kuuluu (asia C-43/98 P (R), Camar v. komissio ja neuvosto, määräys 15.4.1998, Kok. 1998, s. I-1815, 36 kohta; asia T-260/97 R, Camar v. komissio ja neuvosto, määräys 10.12.1997, Kok. 1997, s. II-2357, 50 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 155 kohta; määräys on pysytetty yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksessä asiassa C-329/99 P (R), Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 67 kohta).
- 28 Koska kantaja ei ole mitenkään näyttänyt toteen väitteitään päätöksen täytäntöönpanosta aiheutuvasta korjaamattomasta vahingosta, kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty. Tältä osin on korostettava, että välitoimista päättävän tuomioistuimen ei tule viran puolesta korjata tällaista näyttöä koskevaa puutetta.
- 29 Välitoimihakemus on siten hylättävä, ilman että olisi tarpeen tutkia, täyttyykö fumus boni jurista koskeva edellytys.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 2 päivänä elokuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti